

Sockenmålaren

Olof Wedin

I Hillebygden No:1 år 1994 fanns en artikel, ”Altartavlan” i vilken omnämndes målaren Abel Olof Andersson, född i Varva Hille 1864.

Hans fader Anders Olof Andersson som med sin familj inflyttat från Ovansjö till Hille 1858, är i husförhørsboken inskriven såsom ”Sockenmålare”.

1859 den 19 november	till Målare Andersson för målning av porten och sakristian 15:- riksdaler riksmünt.
1861 den 16 mars	till Målaren A O Andersson förskott till olja 60:- riksdaler riksmünt.
1861 den 11 maj	till A O Andersson för siffror och nummertavlor 240:20 riksdaler riksmünt.
1861 den 14 december	till Målaren A O Andersson 1079:84 riksdaler riksmünt.
1862 den 26 augusti	till Målaren Andersson i Hvarfva för målning i kyrkan 56:56 riksdaler riksmünt.
1863 den 4 april	Målning av altarbordsplatsen 2:50 riksdaler riksmünt.
1863 den 11 april	till Målaren Andersson i förskott å kronornas putsningar 20 riksdaler riksmünt.
1863 den 9 maj	till Målaren A O Andersson för kronornas rengöring m.m. i kyrkan 30:- riksdaler riksmünt.
1863 den 11 juli	till Målare Andersson slutlikvid för kronorna m.m. 24:- riksdaler riksmünt.
1864 den 28 maj	Fernissa och arbete i Altartavlans baksida av Andersson 4:80 riksdaler riksmünt.

Vid läsning av Kyrkobyggnadskommittens protokoll finner man inte något skrivet om att Anders Olof Andersson antagit som målare av kyrkan, men att så var fallet kan väl utläsas av §4 i protokollet från den 29 juni 1861 som lyder: Som kyrkans målning mycket långsamt framskridit, så beslöt kommittén anmoda Fjärdingsman Wretblad tillsäga Andersson, att med allvar företaga kyrkans målning, synnerligen bänkarna, medan den vackraste årstiden och bästa torkvädret fortfar, helst med ingången av nästa vecka, såvida han vill bibehålla förtroendet att fortsätta målningen. Detta var litet om Sockenmålaren Andersson, som var den förste att måla Hille kyrka invändigt. Senare har den ju som bekant genomgått två restaureringar. Och Anders Olof Anderson flyttade med sin familj till Gävle den 3 juni 1865. ☀

[Hillebygden, Nr. 2, 1995]